

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYäN KHäP NäI.

Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

Thân täng quý chiän häu, quý đäc giä . . . chäa biät yêu . . . đã yêu . . . läy yêu . . .đang yêu, và . . . còn yêu.

“Anh đi lính, em mẹi và a lên mẹi.

Anh vä phép, em thäng sang nhà chäi,

Hay näng näu đòi quà, anh xin läi,

Lä quên räi, khi khác nhé, bé äi.”

(Đò Tình Lä Chuyän, Hoài Linh)

Gia đình tôi ä Ninh Bình. Bä tôi có ít sào ruäng nhäng không có tiän täu trâu cäy, nên đã nhä anh Khanh là ngä äi có trâu, täi cäy hä (ngä äi có trâu có giá hän là ngä äi có ruäng). Vào khoäng năm 1945, khi Viät Minh đã cäp chính quyän và đang tìm cách đàn áp các tôn giáo, nhät là công giáo. Bä tôi và anh Khanh bä ruäng đät, bä cäy bäa gia nhäp đoàn quân Vì Chúa do Đäc Cha Lê Häu Tä chä huy. Trong mät trän đánh với Viät minh, cä bä mä tôi đäu bä thiät mäng, hai anh em tôi trä thành mä cäi, vào säng trong nhà dòng chúa cäu thä.

Tháng 7 năm 1954, khi tôi đä cä 15 tuäi, cä xóm đäo chúng tôi di cä vào Nam, täu đoàn Vì Chúa đä cä i täy nä đä trä thành Quân Đäi Quäc Gia Viät Nam. Anh em chúng tôi đä cä nhà

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYäN KHäP NäI.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

dòng nuôi dưỡng, cho ăn và đi học.

Từ năm 1959, anh tôi nhập ngũ, được cử đi ra phục vụ ở Vùng I, chỗ còn mẹ tôi, tôi xin với cha mẹ và chú thím tôi ở vùng Phú Nhuận. Hình như là có họ để cho chúng tôi ở chung quanh khu vực này, chúng tôi sống đùm bọc yên vui với nhau lắm. Bên cạnh nhà tôi có gia đình của chú Thọ, hai vợ chồng và mẹ tôi sanh được một con gái, cũng chỉ ở một. Lâu lâu đi học về, tôi thoáng thấy cô Thọ đang dắt mẹ con gái nhỏ đi, nó đang chụm vào ngực đã vùng chạy nhỏ ngẩng lên say sưa, té lên té xuống, miệng cười nhồm nhồm.

Vào đầu tháng 1 năm 1967, tôi xin Cha và Chú Thím cho nhập ngũ, khóa 25 Tháng 7 (16/07/1967). Mãn khóa, tôi được sắp xếp lên trình diện Sở Đoàn 7 Bộ Binh ở Mỹ Tho và được đưa xuống Tiểu đoàn 4 của Trung đoàn 11, đúng vào thời điểm Việt Cộng mở cuộc tấn công công Tịch Mậu Thân 1968.

Đánh trận liên miên cả năm trời, tôi bắt đầu thấy mệt mỏi, được cử đi ra trước tuyến trung đoàn. Về qua ca mả, tôi còn đang vất vả với cơn đau thì tôi đã được Trung tá Hoàng vào tuyến trước cho “Chiến Thắng Bụi Tinh”. Rồi bắt đầu, tôi không còn được phục vụ nữa, tuy nhiên, mà tôi lại học ở Ban 1 Trung đoàn

phân phối qua đơn vị khác. Đang buổi học thì bắt gặp Trung tá Khanh, Trung Đoàn Trưởng đang giám sát quân sự, tôi đang nghiêm chào ông, ráng nhớ hình như tôi đã gặp ông ở đâu đó trong quá khứ . . .

Nhìn căn phòng đầy những giấy tờ, Trung tá Khanh hỏi Ủy Trưởng ban 1:

“Sao mà phòng làm việc của Ủy không ngăn nắp chút nào hết vậy?”

Ông Ủy than phiền là sĩ quan phân tá đã được cử đi đơn vị mới, ban 1 đang thiếu người làm. Trung tá Khanh nhìn tôi, rồi nhìn trước Ủy Trưởng ban:

“Thi u úy Thu đang làm gì ở đây?”

“Trình Trung tá, Thi u úy Thu b th ng v a xu t vi n, đang ch b xung”

“V y thì . . . đ ông y ở đây mà làm ph tá cho anh đi!”

Tôi v i vàng đ ng th ng h n n a chào cám n ông Trung đoàn tr ng. V a khi ông b c ra ngoài thì tôi đã nh ra ông là ai, tôi v t mi ng kêu:

“Anh Khanh!”

Trung tá Khanh quay i l m m t nhìn tôi . . .

Đ i úy tr ng ban 1 h t ho ng nhìn tôi lo s . . . m t tên Thi u úy quen dám g i Trung Tá Trung Đoàn Tr ng là . . . Anh Khanh?

Trung tá Khanh nhìn tôi . . . ông cũng ráng nh xem tôi là ai mà dám g i ông nh v y. Tôi mau m n nh c ông:

“Anh Khanh còn nh b em không? Ngày x a ở Ninh Bình, anh giúp b m em làm ru ng đó . . . em c ch y theo anh đi b t của đó . . . “

Trung tá Khanh lúc b y gi m i d u ánh m t đi đ nh l i th i x a . . . cu i cùng, ông reo lên vui m ng:

“Chú mày là . . . th ng Thu còi đ y à! B m m t r i, ph i không?”

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYáN KHáP NáI.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

Ông bác trái, ôm láy vai tôi, hái thăm gia đình tôi ra sao? Ông cũng nhác lái thái ông và bái tôi cùng phác vá trong Tiáu Đoàn “Vì Chúa”. Cuái cùng, ông nói:

“Thôi, em cá làm á đây vái Đái úy Thám đi, hôm nào ránh, anh sá nói chá mái em tái nhà ăn cám.”

Ba mái tuái đái, tròn hai năm lính, cha má mát sám, tôi ván cá ca bài:

“Đác thân vui tính, tròn hai năm lính,

cháa táng có bán tâm tình . . . “

(Nháp Cáu Tri Âm, Hoài Linh)

Lâu lâu đác vá phép, tôi trá vá sáng trong đái gia đình cáa nhà dòng và tiáu gia đình cáa chú thím tôi á vùng Phú Nhuán.

Mát hôm vá phép, tôi thoáng tháy có mát cô gái cháy xe Honda 67 phóng ào ào tá ngoài đáng lán vào trong hám, tôi vái vàng nháy vào sát tuáng nháng đáng cho cô gái. á vùng Phú Nhuán tá nhá, tôi biát táng gia đình, táng cá nhân, nháng đâu có bao giá tháy đáa con gái nào giáng nhá cô này đâu? Vào nhà, tôi vái hái thím xem đáa con gái đó là con nhà ai mà tôi lái không há biát?

Thím tôi à lên mát tiáng, mám cái, trái lái:

À! Đáy là con Kim, con chú Thông bên cánh nhà mình áy mà! Năm nay nó đác 16 tuái rái đáy,

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYäN KHäP NäI.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

đã nghä häc đä buôn bán giúp cha mẹ đäy.

Tôi ngäc nhiên hät säc, vì häi đó, khi tôi häc Đä Tä thì Kim hãy còn nhä xíu, mẹ nó còn đän nó täp đi lũng chäng träc sân nhà. Khi tôi nhäp ngũ, Kim vän còn chäi nhäy dây đánh chuyän. . . Mẹ i đây mà đã phóng Honda đàn ông chäy ào ào chäng kiäng nä ai cä :

“Anh đi lính em mẹi và a lên mẹi,

Anh vä phép em thuäng sang nhà chäi.

Hay näng näu đòi quà . . . Anh xin läi,

Lä quên räi . . . khi khác nhä bé i.”

(Đò Tình Lä Chuyän, Hoài Linh)

Buäi täi, tôi ăn cäm xong, đang đäng träc sân nhà häng gió, Kim đi ngang qua nhìn thäy tôi, cô gái đä mẹ t lên mà cúi đäu đi mẹ t näc, chä chäng có chào häi tôi nhä ngày xäa näa. Tôi cũng chän g đä ý, đäng mẹ t lúc räi vào trong nhà đi ngä.

Mäy tháng sau tôi mẹi läi đäc vä phép. Nhä läi cô gái lái xe Honda đàn ông, tôi väi vä đi nép vào bên đäng, đä phòng träng häp cô läi phóng xe chäy ngang đäng vào tôi. Nhäng tôi vä đän nhà an toàn, không bä ai qua mẹ t ép cua hät. Suät mäy ngày ở nhà, tôi cũng không gäp Kim, chä thoäng thäy cô đi ngang đâu đó. Công viäc đa đoan, tôi ở nhà vài ngày räi läi trä vä Mä Tho.

Län sau näa, khi vä phép, tôi thoäng thäy có hôm nhà chú Thông có khách täi lui täp näp, tôi tò mò häi thäim:

“Nhà chú Thông có gì mà đông thä hä thä?”

“ߝ . . . có nguäi đän . . . häi con Kim äy mà!”

Tôi hät hoäng:

“Kim . . . có nguäi đän häi räi à . . . ?”

“Đäng nhiên . . . con gái muäi sáu tuäi räi, ä nhà làm gì näa!”

Tôi thängäi ra, đäng nhä träi träng . . .phân vân suy nghĩ:

Không ä mäi đây mà . . . con sáo đã sang sông?

Không! Không! Không thä nào . . . làm gì mà . . . nhanh thä . . . tôi còn dang lo né cái xe Honda cäa cô, chäa käp nói câu nào hät mà:

“Thä räi con sáo sang sông

Thä räi bé đi . . . äy chäng,

äi yêu anh chäa käp ngä . . .”

(Đò Tình Lá Chuyán, Hoài Linh)

Thím tôi nhìn tôi, ngác nhiên:

“Mày . . . làm sao thá . . . ?”

“À . . . không . . . không có gì cá . . . ”

“Mày . . . muán . . . láy nó há . . . ?”

“ KHÔNG MUáN! MUáN!”

“Náu . . . mày muán, thì đá sáng mai, thím qua . . . hái nó cho mày.”

Sáng hôm sau, thím tôi qua nhà chú Thông thát sám, to nhá gì vái cô Thông mát hái, rái cháy vá báo cho tôi hay:

“Nhà cô chú Thông có máy con gà mái tá đáy, nhất náa . . . thím vái cháu qua xem . . . có đá cá cái gì không . . . ”

Gia tài tôi có gì đâu ngoài bá quán áo lính, tôi đóng bá, chái lái cái đáu, nhìn bóng mình trong gáng:

“Tuái đái váa đúng ba mái,

Không däp, nguäi cũng . . . dä coi . . . “

(Nhäp Cäu Tri Âm, Hoài Linh)

Tôi qua nhà chú Thông, căn nhà này, häi nhä, tôi qua läi hàng ngày đó mà, nhäng hôm nay thì khác läm. Tôi ngäng ngừng chào cô chú Thông, mät nhìn quanh xem có Kim ä nhà không? Tôi häi thät väng vì Kim không có nhà.

Ngäi mät lúc, không có chuyän gì nói, cô Thông đäa hai thím cháu tôi xuäng vän sau . . . coi mäy con gà. Gà nhà thím tôi có thiäu gì, hän näa, tä nhä täi giä, tôi đã nhìn thäy, tôi đã ăn thät không biät bao nhiêu là con gà räi, có gì lä đâu mà phäi xem!

Ngay lúc đó, tôi nghe có tiäng xe Honda rä mä mä ngoài, räi tiäng chân đi vào . . .

Kim lên tiäng gäi mä :

–“Mä äi . . . con giao hàng xong räi!”

–“Mä ä đäng sau vän . . . nhà có . . . khách.”

Kim väa đi vào väa häi mä :

–“Khách nào mà đän sáng säm nhä thä này hä mä?”

“A . . . Chú Thím Thìn . . . väi . . . cäu Thu . . . qua . . . mua gà.”

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYáN KHáP NáI.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

Kim tái nái . . . ngác nhiên nhìn tôi . . . Lán đáu tiên tôi mái đác nhìn tháy Kim, mát cô Kim mái lán . . .

“Em càng lán trông càng xinh đáp hán . . .

Không náng náu đòi quà anh xin náa,

Má em háng khi nhác chuáên ngày xáa.”

(Đò Tình Lá Chuyán, Hoài Linh)

Thím tôi nói ngay:

“Khách vái kháa gì! Thím đát tháng Thu qua . . . xem mát máy đáy!”

Kim há hác miáng, má to đôi mát ra mà nhìn tôi . . . nhìn thím tôi . . . nhìn má . . . nhìn bá . . . rái cô ù té cháy ra trác nhà, y nhá là cô đang lái Honda 67 váy.

Chú Thông đát tát cá ra phòng khách ngái uáng trà, cô Thông xin lái đi ra ngoài, chác là cô đi tìm Kim.

Mát hái sau, cô đi vào, ngái trá lái vá trí cũ, miáng tám tám cái. Chú Thông lên tiáng gái:

“Kim ái . . . đem nác chè ra mái khách đây này con. . . “

Tôi chä . . . chä mãi . . . chä mängäi ra . . . chä khôä cä cä häng mà vän chäa thäy chä näc gì cä. Trong đäi tôi, chä trä khi đi phäc kích đäm, tôi mới phäi ngäi im chä bän Viät cäng täi, chä còn tôi chäa bao giä phäi chä ai lâu täi nhä väy.

Cuäi cùng, Kim cũng mang näc ra. Hai tay cô run run bäng bình näc trà, mät cô đä lên, cúi gäm xuäng đät.

Chú Thông nói Kim ngäi xuäng nói chuyän. Kim lóng nhóng đäng yên.

Chú Thông uäng mät häp näc, đäng häng nói väi Kim:

“Này con, hôm nay có Chú Thím Thìn đäa cäu Thu sang đây . . . häi cuäi con đäy!

Con có . . . äng cäu Thu không, thì cho bä mä biät . . .?”

Mät cäa Kim càng đä hän lên näa, hai tay cô rung thäy rõ . . . chäc là cô đäng cũng không väng näa . . . Tôi nhìn Kim mà täi nghiäp cho cô. Biät väy, tôi chäng có qua đây mà làm phiän cô nhä thä này . . . Nhäng mà . . . näu tôi không qua . . . thì . . . con sáo nó sä sang sông mät . . . biät đâu mà tìm? Chính mät tôi đã thäy, ít nhät có hai đäm đä täi häi Kim räi, tôi đâu có muän . . . ä chuyän đä đâu:

“Vui bän mong thuyän tình em nên chuyän,

Chän Giang Đäu tôi ä con đä duyên.”

(Đä Tình ä Chuyän, Hoài Linh)

Thím tôi làm vẻ cäu tinh, đứng lên, ôm lấy Kim vào ngực, vuốt ve cô nhänhä :

“Con ä ngay bên cạnh nhà của thím, con cũng biết anh Thu từ lâu lắm rồi mà . . . đâu có phải nguäi xa lạ gì đâu . . . Nếu con đứng ý lấy Thu, hai nhà mình vẫn sát bên nhau, con vẫn về nhà bố mẹ để cäy mà . . . đâu có gì khác đâu . . . “

Thím tôi nói ngắn gọn quá, tôi cũng cảm thấy mẹ lòng, nhưng thật tình mà nói, nếu tôi là Kim, tôi cũng . . . chäng biết trả lời sao . . . cäng nghĩ mẹ ra mà nhìn Kim.

Trái với suy nghĩ của tôi, Kim ngắn gọn nhìn bố mẹ rồi cúi xuống vä tà áo. Một lúc sau, cô ngập ngừng nói:

“Bố mẹ . . . đâu . . . con . . . nghĩ để . . . “

Không biết Kim hiểu câu này thế nào mà nói hay thế vậy! Tôi mừng rỡ nhìn Kim, nhìn cô chú Thông, nhìn thím của tôi . . .

Chú Thông nhìn Kim, hỏi mẹ tôi như sau:

“Nhä vậy là con . . . đứng ý . . . lấy cäu Thu . . . phải không con?”

Kim đứng im một lúc rồi vùng chạy ra sau nhà. Tôi thoáng thấy gương mặt cô từ từ hiện lên, nhưng nhìn mẹ thì tôi chỉ thấy đỏ ửng trên má.

Thä là xong! Tôi lái đi xe đò về Mẹ Tho, để lái mẹ đi về cho chú thím tôi và cô chú Thông lo liệu.

Mäi đäm, träc khi ngä, täi näm nhä läi häm qua nhä Kim, nhä läi cäu trä läi cäa Kim, nhä läi guäng mät täi vui vä đäy näc mät cäa Kim, täi thäch läm, vui mäng läm, nhäng täi khäng biät phäi läm gäi näa, vä cäng chäng cä ai thän thiät đä cho täi täm sä cä. Täi cäng . . . nhä Kim läm, nhäng mä chäng cä täm hänh näo cäa cä đä mäng mä cho đä nhä cä.

Thäm Thän viät thä häi täi muän läm đäm häi hay khäng? Sau đäm häi bao läu thäi läm đäm cäi?

Länh träng nhä täi . . . Thiäu úy quän . . . trän räng . . . đäng i . . . läu đän . . . Tiän đäu ra mä läm đäm häi, đäm cäi räm beng! Tiän Länh lä Tänh Liän . . . thäng läng länh ra, trä tiän än ä cäu läc bä, tiän uäng bia näa lä . . . xong hät räi . . . cäng gäi đäu näa mä mong . . . cäng gäi näa đäu mä chä väi nhä!

Chä Thän gäi thä, näoi räng, läm gäi thäi läm, täi cäng phäi vä đäy läm cäi đäm häi, chä viät chäc nä chä:

“Chä sä lo cho chäu . . .!”

Täi läi räng gäi đäu gäi cä xin mäy ngäy phäp läm đäm häi. Nhäng mä läi phäi cä cäi nhän häi näa chä! Täi đäu đäu ra tiän mä mua nhän đäy?

Khäng lä . . . ngät mäy cäng cä đä väa cä cäu väng cä väa trao . . . nhän cä cho em?

Cäi häi läm chi cho mät nhä väy . . . täi ä đäc thän tä đä täi giä, đäu cä sao đäu! Nhäng mä khi nghä täi läc . . . con säo nä sang säng . . . täi läi im läng, cuäc bä täi gäp . . . anh Khanh, gäi đäu gäi cä xin muän träc thäng läng.

Ngäy läm đäm häi, täi cäng đäng bä đäng hoäng, cäng chä thäm täi đä qua nhä cä chä Thäng.

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYäN KHäP NäI.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

Lúc đäng träc bàn thä gia tiên, tôi vän ngäi ngäi lä Kim läng xe Honda 67 đäng tôi, nên tôi lách ngäi đäng . . . xa xa Kim mät chút. Kim tänh bä đäa tay näm tôi kéo sát läi gän cä. Län đäu tiên Kim nói mät câu cho mình tôi nghe:

“ . . . Đäng gì mà . . . xa quá väy . . !”

Khi chú Thän tuyên bä, kät bäy giä, tôi có thä gäi cä chú Thông là Bä Mä, tôi vui vä bäng trà mäi cha mä vä gäi theo nhä väy, nhäng thäc sä, tôi vän không biät gäi Kim là gì? Và xäng hä väi cä nhä thä nào näa. Còn Kim, cä cũng né, cä nói träng không väi tôi thôi.

Buäi chiäu, theo đäng nhä cäa chú Thän, tôi đän Kim đi chäi phä phäng, đi ăn kem, đi xi nê (movie). Tôi män chiäc xe Suzuki cäa chú Thän, Kim nhìn thäy, nói väi tôi:

“ . . . Đi xe . . . Honda 67 đi . . . “

Kinh đät chiäc xe ra . . . tôi đâu có biät chäy Honda đâu! Không lä đä cho Kim chä tôi räi tôi ngäi đäng sau . . . ôm eo cäa Kim?

Kät quá, tôi leo lên xe . . . täi luôn bác tài . . . Tôi häi häp ngäi lên yên xe, đäa chân tìm chä đäp máy. May quá, cái cän đäp đây räi, tôi väa mäi đäp nhä mät cái, máy đã nä thät là đä dàng . . . Tôi sang sä, cä thä mä tay ga chäy nhä nhäng ra khäi ngä . . .

Ra khäi ngä, tôi thäng đäng Võ Di Nguy chäy vä Sài gän. Đäng ngon trän, chät có thäng bän chäy ngang, vä vai häi tôi:

“Mäy vä phép đäy à? Đi . . . đâu đây?”

Tôi chät nhä là đäa Kim đi chäi . . . nhäng mà sao không thäy . . . näng ä yên sau? Cũng không

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYáN KHáP NáI.

Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

tháy Kim vòng tay qua ôm eo tôi . . . lá bángã thì sao? Tôi vái liác nhìn vá phía sau:

Cháng có ai cá!

Tôi hoáng hán . . . không lá Kim bángã mà tôi không biát?

Tôi tát nhá lái . . . lúc tôi dáp máy ná rái, tôi cá thá mà sang sá, rá ga . . . cháy tháng . . . chác là Kim cháa leo lên ngái phía đáng sau!

Chát tôi rái! Tôi chá vá đi chái mà . . . quên mát vá rái!

T rong cuác đái đác thân, cháa bao giá tôi . . . chá ai hát, thì làm sao mà nhá nái! Cáu mong Kim thông cám cho tôi.

Tôi vái vá quay đáu xe rá ga cháy nhá đián trá vá nhà . . .

Máng quá! Kim còn đang đáng chá tôi á trác cáa nhà. Không phái chá mát mình Kim , hình nhá . . . cá hai nhà đáu đang đáng chá tôi. Kim nhìn tôi cái:

“ . . . Muán đi . . . mát mình à . . . ?”

Quê hát sác là quê! Tôi chá muán đát nó nát ra đá tôi chui xuáng dái đó cho xong.

Cá buái đi chái, hai đáa chúng tôi vui lám, nói chuyán vái nhau thát nhiáu. Có lúc Kim đi trác tôi, có lúc tôi đi trác Kim. Vào xem xi nê, phim vui lám, nháng có lúc tôi nhá . . . buán ngá, giát mình thác đáy . . .

Đ a Kim v nhà, tôi d ng xe xong, nói v i Kim:

“... V đi!”

Kim vào nhà Kim, tôi quay ra v nhà tôi... Tr c sau, tôi v n ch a bi t g i Kim nh th nào? Và Kim cũng v n ng p ng ng, m i l n nói chuy n v i tôi là c nói tr ng không, nhưng mà chúng tôi v n hi u nhau và thu ng nhau l m.

Đám c i c a chúng tôi vui l m, có đ m t m i ng i, t... Anh Khanh cho t i anh ru t c a tôi t Hu bay v , r i cha s , h hàng hai bên. Lúc ký hôn thú, tôi m i bi t tên v tôi là Nguy n Th Kim, sinh ngày 01 tháng 01 năm 1955.

L y ch ng thì ph i theo ch ng, sau đám c i, Kim theo tôi v M Tho, trong tr i gia binh.

Tr c ngày c i, tôi đã xin đ c m t căn phòng nh cho hai v ch ng đ ti n vi c đi làm. Tôi cũng có mua thêm mùng m n chi u g i và dán gi y chung quanh nh ng b c t ng cho căn phòng đ c xinh đ p m cúng cho đôi uyên ng.

Thời gian này, chi n tr n v n còn n ng ghê l m, quân s tăng gi m, b xung lia l a, tôi làm vi c t i tắm m t mũi, có khi 10 gi đêm m i v nhà. Kim v n vui v ch tôi v cùng ăn c m. Ăn c m xong, chúng tôi ng i nói chuy n v i nhau m t lúc, r i đ c kính và đi ng.

Th i gian trôi qua th t mau, th m tho t mà v ch ng chúng tôi đã cu i nhau đ c m t tháng r i. Tính n t c a Kim r t hi n và ăn nói nh nh , nên r t đ làm quen v i nh ng bà v c a nh ng b n bè lính tráng c a tôi. Trong đó có bác sĩ Nhân, y sĩ tr ng c a Trung đoàn.

M t hôm, vào sáng Ch Nh t, ch Nhân t i nhà v ch ng tôi ch i, tôi có vi c ph i ghé qua văn phòng, nên đ hai ng i đàn bà l i nói chuy n v i nhau.

Công việc ở văn phòng của tôi nhanh lắm, chỉ vài phút công việc của con số là xong ngay, tôi đi bộ về mà hai bà vợ không biết. Tôi thoáng nghe chị Nhân hỏi Kim:

“Đêm Tân Hôn . . . có vui không?”

Có tiếng của Kim trả lời:

“Tân Hôn . . . là cái gì hở . . . bác?”

“Minh là chị em . . . sao hỏi tôi là . . . bác. Công việc của chị là công việc của tôi. Tân hôn nghĩa là . . . phòng cưới . . . Đêm phòng cưới . . . em . . . có vui không?”

“À! Đêm nào chúng em cũng vui kinh rồi . . . đi ngủ . . . “

“Không có . . . phòng cưới . . . gì hở t à?”

“Phòng cưới? Sao hỏi chị bạn bè . . . phòng cưới, hở chị?”

Chỉ một tuần sau, vào buổi chiều, tôi thấy vợ chồng bác sĩ Nhân ở trong nhà rồi vợ chồng tôi đi chơi. Tôi cũng mừng là có bạn bè và hai người đàn bà hỏi nhau. Nhưng trái với dự đoán của tôi, anh Nhân rủ tôi đi nhậu, còn chị Nhân rủ vợ tôi đi xem hàng hóa.

Hai người đàn ông ăn nhậu với nhau thật là vui. Anh Nhân công lý với tôi, uống một chút bia rồi hỏi tôi:

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYỄN KH&#P N&#I.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

“Sao, toa . . . l&#y v& . . . có vui không?”

A! Vui, vui l&#m anh Nhân . Đi làm v&# m&#t, có v&# n&#u c&# m s&#n, kh&#i ph&#i đi câu l&#c b&#. Ăn u&#ng xong, hai v&# ch&#ng r&#a bát đũa, nói chuy&#n, đ&#c báo t&#i khuya. Ch&#ng nào đi ng&# thì đ&#c kinh, xong là ng&# đ&#n sáng.”

“V&# c&#a . . . Toa, bà &#y có . . . vui không?”

“Cũng vui . . . nh&#ng có lúc, bà &#y nói . . . mu&#n v&# Sài Gòn . . . bu&#n, nh&# nhà quá.”

“Hai v&# ch&#ng đ&#nh . . . ch&#ng nào thì . . . có con?”

“À! Ch&#ng vài tháng . . . chú Thìn cũng mu&#n chúng tôi có con, vì anh tôi t&#i gi&# v&#n ch&#a l&#y v&#”

“Có con s&#m là t&#t, đ&#i lính mà, ai bi&#t t&#ng lai s&# ra sao! Hai v&# ch&#ng v&#n . . . g&#n nhau đ&#u đ&#u ch&#?”

“G&#n nhau? Hai v&# ch&#ng tôi v&#n . . . g&#n nhau đ&#y ch&#”

Bác sĩ Nhân nhìn tôi, chán n&#n:

“Ông Thi&#u úy &#i là ông Thi&#u úy &#i! Ông c&#nh&# th&# này mà đòi có con . . . thì ch&#ng nào ông m&#i có con . . . h&# ông Thi&#u úy &#i!”

À! THÌ RA TH&#!

ANH ĐI LÍNH EM M I V A LÊN M I

Tác Giả: NGUY N KH P N I.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

Đúng là . . . Đi m t ngày đàng, h c m t sàng khôn.

(tính t ngày ông bác sĩ ch v cho tôi đ n ngày hôm nay, v ch ng tôi đã có v i nhau b y m t con r i đ y)

Sau ngày m t n c, tôi b đi tù c i t o hai năm m i m t tháng hai tu n. B n Vi t c ng th tôi v vói đ i u ki n là ph i đi kinh t m i. í cái khu r ng không mông qu nh đ c hai năm, v ch ng tôi tr n v í thuê í mu n, m quán nh u sinh s ng qua ngày. Tôi ráng v t biên m y l n, nh ng s không thoát. L n cu i cùng, tôi cho đ a con gái đi th , nó đi chót l t, đ c đ nh c í Úc.

Khi chi n d ch HO đ c đ a ra, tôi b lo i vì th i gian h c t p không đ ba năm. Đ n năm 2007, v ch ng đ a con gái b o lãnh chúng tôi qua Úc s ng chung v i chúng nó. Tôi đã xin đ c ch p nh n là c u quân nhân đ ng minh v i Úc, nh ng ph i đ i sau 10 năm m i đ c lãnh t n h u trí c u quân nhân.

Tôi c g ng đi xin vi c kh p n i, nh ng đâu có ai m n m t ông già 73 tu i làm vi c bao gi ! í nhà, hai v ch ng tôi tr ng rau tr ng cà tr ng í t đ ti n mua.

M t hôm, tôi b ng m y g c rau tía tô và í t đ ng sau dem ra đ ng tr c, tính tr ng theo hàng rào cho có n ng, có ng i b hành đi ngay, th y rau th m t i ngon quá, h h i tôi:

“Rau c a ông tr ng đ y à? T i ngon quá nh ! Ông có . . . bán không? Tôi đang c n mua ăn t i nay”

Ng i ta đang c n mà sao mình không giúp! Tôi đ a t ng bà m t ch u nh . Bà không nh n, nói r ng n u tôi bán thì bà mua, ch không quen bi t gì, không th l y không c a tôi đ c.

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYỄN KH&#P N&#I.
Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

Thôi thì . . . bán rau cho bà vậy!"

Thì là thế đó, tôi có nghề trồng rau thơm, trồng ớt. Tôi đã có ruộng ra ruộng vào, không phải trông nhà vào ai. Rau thơm thì dể trồng, nó là cỏ là rác, nhưng người mình biết cách dùng, nó sẽ thành thức ăn nuôi sống mình.

Trời sinh voi, sinh cỏ, phải không bạn!

Hôm qua, mẹ bán được một cây lớn cho một người trồng cây thì người mẹ, đến thì mẹ mệt mỏi xong. Mẹ quá, hai vợ chồng thu dọn đồ nghề, rửa nhau vào tắm ăn. Ăn xong, thì bố mẹ đi vòng đòng đòng theo bờ sông . . .

Không biết có phải đây là lần đầu tiên tôi . . . nắm tay mẹ tôi không . . . ?

Mẹ đến nhà, cũng hơn 11 giờ đêm. Đưa con gái mẹ về nhà cho chúng tôi, mẹ che miệng ngáp, mẹ hỏi:

"Bố mẹ đi đâu mà bây giờ mẹ về?"

"Bố đưa mẹ đi ăn tối, rồi đi đòng đòng sông cho dẫn gân cốt đó mà"

"À! Bố mẹ tình tứ quá nhé! Ngày Valentine đây, đưa nhau đi ăn, đi chơi, vui quá."

"Valentine đây . . . là gì, hở con?"

"Valentine đây là ngày công nhận tình yêu đó mà. Nhưng ai còn yêu nhau, thì ngày hôm nay đưa nhau

ANH ĐI LÍNH EM MẸI VÀ A LÊN MẸI

Tác Giả: NGUYáN KHáP NáI.

Thứ Bảy, 18 Tháng 2 Năm 2012 08:02

đi ăn . . . đi chái . . . cho vui áy mà.”

À! THÌ RA THá!

Ghi chú: Tên và đán vá trong bài viát đáu không đáng sá thát. Náu có sá trùng háp vái cá nhán nào, cho tôi nói ái xin ái trác, vì tôi không cá ý.